

למטה, מתקין (עושים משם לאותו סוד שלמעלה, וכל מי שעושה דבר למטה) ונעשה אותו הסוד שלמעלה. מצוות התורה אלו הן שש מאות ושלש עשרה מצוות, שהן כולל של זכר ונקבה, והכל סוד אחד.

רעיא מהימנא

וְרֵא תְחַלְלוּ אֶת שֵׁם קִדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' .
מצוה זו לקדש אותו בכל יום להעלות קדשתו מטה למעלה, כמו שהוא קדוש למעלה, עד שעולה קדשתו לאבות ובנים. וסוד זה, ונקדשתי בתוך בני ישראל, מעלה ומטה. מעלה בשלש דרגות, למטה בשלש דרגות.

קדשה זו הרי בארנו בכמה מקומות, אבל כמו שיש קדשה למעלה על הכל, כך יש קדשה באמצע, קדשה למטה. והכל בסוד שלמטה (בשלשה), קדשה שלמעלה למעלה, בסוד אחד. קדשה באמצע ולמטה, שלש דרגות שהן אחת.

קדוש הוא צד עליון, שנמצא ראשית לכל הדרגות. ואף על גב שהוא צד טמיר ונקרא קדש, משם התפשטה התפשטות, שמאירה בשביל אחד דק ונסתר תוך האמצע. כיון שמאירה האמצעית, אז נרשמת ו' אחת שמאירה בתוך הקדש הזה, ונקראת קדוש. מהאור הזה מתפשטת התפשטות למטה, הסוף של כל הדרגות. כיון שמאירה בסוף, אז נרשמת באור ה' אחת, ונקראת קדשה, והרי בארנוה.

ומה שנקרא קדוש קדוש קדוש, שהרי קדש צריך לו, הסוד של ראשית (שהוא ראשית) הכל, הואיל ומשם נמצא, ואם כך, למה נקרא למעלה קדוש, שהרי שם לא נמצאת ו' ?

אֵלֶּה הַסּוּד כִּף הוּא וְדַאי, וְיִשְׂרָאֵל מִקְדָּשִׁי לְתַתָּא, כְּגוֹנוֹא

דְּהָא מָאן דְּאֲדַבֵּר מְלָה לְתַתָּא, אֲתַקִּין (עבירו מתפן להווא רזא דלעילא, וכל מאן דעביר מלה לתתא) וְאֲתַעְבִּיד הוּא רְזָא דְלַעִילָא. פְּקוּדֵי אֲרִיִּיתָא אֲלִין אִינוּן שִׁית מָאָה וְתַלְיִסָר פְּקוּדִין, דְּאִינוּן כֻּלָּא דְדַכְר וְנוֹקְבָא, וְכֻלָּא רְזָא חֲדָא. (דף צ"ג ע"א).

רעיא מהימנא

וְלֹא תְחַלְלוּ אֶת שֵׁם קִדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' . (ויקרא כב) פְּקוּדָא דָא, לְקַדְשָׁא לִיה בְּכָל יוֹמָא, לְסַלְקָא קְדוּשְׁתִּיה מִתַּתָּא לְעִילָא, כְּמָה דְאִיהוּ קְדִישָׁא לְעִילָא, עַד דְסַלִּיק קְדוּשְׁתִּיה לְאַבְהֵן וּבְנֵין. וְרֵא דָא, וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עִילָא וְתַתָּא. עִילָא בְּגו' דְרַגִּין. לְתַתָּא בְּגו' דְרַגִּין.

קדשה, הא אוקימנא בכמה דוכתי, אבל כמה דאית קדושה לעילא על כלא, הכי אית קדשה באמצעיתא, קדשה לתתא. וכלא ברזא דלתתא (ס"א בתתא), קדשה דלעילא לעילא, ברזא חדא. קדשה באמצעיתא ולתתא תלת דרגין דאינון חד.

קדוש, איהו סטר עלאה, דאשתכח ראשיתא לכל דרגין. ואף על גב דאיהו סטר טמירא, ואקרי קדש. מתפן אתפשט פשיטו, דנהיר בחד שבילא דקיקא טמירא, גו אמצעיתא. כיון דאתנהיר גו אמצעיתא, כדיון אתרשים חד ו', דנהיר גו האי קדש, ואקרי קדוש. מהאי נהירו אתפשט פשיטו לתתא, סופא דכל דרגין. כיון דאתנהיר בסופא, כדיון אתרשים בנהירו, חד ה', ואקרי קדשה, והא אוקימנא.

ומה דאקרי קדוש קדוש קדוש, דהא קדש מיבעי ליה, רזא דראשיתא (ס"א ואיהו ראשיתא) דכלא, הואיל ומתפן אשתכח, ואי הכי אמאי אקרי לעילא קדוש, דהא תפן ו' לא אשתכח.

אֵלֶּה רְזָא הִכִּי הוּא וְדַאי, וְיִשְׂרָאֵל מִקְדָּשִׁי לְתַתָּא, כְּגוֹנוֹא

רֵאשִׁית (שהוא ראשית) הכל, הואיל ומשם נמצא, ואם כך, למה נקרא למעלה קדוש, שהרי שם לא נמצאת ו' ?

אֵלֶּה הַסּוּד כִּף הוּא וְדַאי, וְיִשְׂרָאֵל מִקְדָּשִׁים לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהִמְלֵאכִים הַעֲלִינוּ לְמַעְלָה, שְׁכַתוּב